

کارگران جهان متحد شوید

شمار ۹۰ ۱۹ یونی ۲۰۰۷ ۲۹ خرداد ۱۳۸۶

کاسنامه

های دسته جمعی و بیکاری
کارگران و انباشت جیب آنان

از واردات بی رویه کالا خواهد بود.

تنها اسلحه کارگران در مقابل یورش به کار آنان
اعتصاب و تشکل و حمایت ما کارگران از هم
طبقه های خودمان می باشد پیروزی کارگران
نیشکر کارون در اتحاد و پیشتانی همه کارگران
ایران از آنان می باشند

ما جمعی از کارگران ایران خودرو از اعتصاب
شکوهمند کارگران نیشکر هفت تپه حمایت کرده
و از همه کارگران و سازمانهای مدافع حقوق بشر
. می خواهیم که کارگران اعتصابی را تنها نگذارند

پیروزی طبقه کارگر در اتحاد و همبستگی
طبقه‌ای ما کارگران می باشد

پیام کارگران ایران خودرو به کارگران اعتصابی
نیشکر هفت تپه

کارگران زحمتکش نیشکر هفت تپه به اعتصاب
شکوهمند خودتان تا رسیدن به خواسته‌های
برحقتان ادامه بدهید ما کارگران ایران خودرو در
سنگر مبارزه علیه حامیان سرمایه شما را تنها
نخواهیم گذاشت

زنده باد مبارزه کارگران نیشکر
هفت تپه کارون

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران

جمعی از کارگران شرکت

ایران خودرو

ikcokar@yahoo.com

EXI.h Workers in Iran

به دلیل واردات بی‌رویه شکر و کاهش شدید
نقدینگی، بیش از ۵ هزار کارگر نیشکر هفت
تپه که از آغاز سال ۸۶ تا کنون دستمزد
نگرفته و در اعتصاب به سر می‌برند، اعلام
کردند که تا دریافت مطالباتشان، با این
اعتصاب ادامه خواهند داد. این کارگران با
تاکید بر اینکه عده‌ای تاجر رانت‌خوار وابسته
به از ما بهتران، میلیونها تن شکر وارد کرده و
باعث بحران صنایع قند و شکر شده‌اند،
گفتند: انبارهای شرکت تا سقف انباشته از
شکر است و بازار فروش ندارد (نقل از
خبرگزاری کار).

دوستان و همکاران گرامی

در حالیکه اجلاس سازمان جهانی کار بدون
حضور نمایندگان ما کارگران ادامه دارد هزاران
کارگر نیشکر هفت تپه کارون به علت عدم
پرداخت دستمزدهایشان دست به اعتصاب نا
محدود زده اند بی شک پیروزی کارگران
نیشکر در گروه حمایت و همبستگی ما
کارگران بوجود می آید اگر امروز سرمایه
داران با وارد کردن شکر هزاران کارگر را در
بحران عدم دریافت دستمزد گذاشته اند فردا
نیز با واردات خودرو به محل کار ما حمله
خواهند کرد. اینک وظیفه ما کارگران است با
اتحاد خودمان اجازه ندهیم حامیان سرمایه
سنگرهای کار را از دست ما بیرون بکشد
هدف خصوصی سازی چیزی غیر از چپاول و
بیکاری ما کارگران نیست

آری دوستان کارگرنتیجه خصوصی سازی
ورانت خواری و دلال بازی چیزی غیر از این
عاید طبق کارگر نخواهد کرد. عدم دریافت
دستمزد آغاز حمله حامیان سرمایه به سفره
خالی کارگران می باشد و به دنبال آن اخراج

ادامه اعتصاب و اعتراضات کارگران "نیشکر هفت تپه" در استان خوزستان

روز پنجشنبه ۲۴ خرداد ماه اعتصاب و
اعتراضات بیش از ۵ هزار کارگر کارخانه
"نیشکر هفت تپه" در استان خوزستان ادامه
یافته و کارگران این واحد در مقابل دفتر
مدیرعامل شرکت تجمع کردند

کارگران کارخانه "نیشکر هفت تپه" ۲ ماه
حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده و روز
چهارشنبه نیز جاده اصلی ورود به شهر هفت
تپه را مسدود کرده بودند، اما با یورش ماموران
رژیم روبرو شده و برخی از آنان مورد ضرب و
شتم قرار گرفتند.

کارگران کارخانه "نیشکر هفت تپه" که هفته
گذشته پس از وعده مدیران مبنی بر پرداخت
مطالباتشان اعتصاب ۶ روزه خود را متوقف
کرده بودند، به دلیل عملی نشدن وعده های
کارفرمایان اعلام کرده اند که تا رسیدن به
خواسته‌هایشان همچنان به اعتصاب ادامه
خواهند داد.

اعلام حمایت کارگران ایران

خودرو از اعتصاب کارگران

نیشکر هفت تپه کارون

کارگران آگاه وتشکل‌های کارگری به یاری
اعتصاب شکوهمند کارگران نیشکر هفت تپه
کارون بشتابیم

کارگران آگاه و انسانهای آزاده

دوستان کارگر و همکاران گرامی

شرکت "منصور اسالو" در**کنگره فدراسیون جهانی****کارگران حمل و نقل در لندن**

بر اساس اطلاعیه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه "منصور اسالو" به عنوان نماینده این سندیکا، از روز ۲۲ خرداد ماه به لندن رفته است تا در کنگره فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل که تا روز ۲۷ خرداد ماه ادامه خواهد داشت شرکت نماید.

در بخشی از این اطلاعیه آمده است: بنا به دعوت فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (ITF) از سندیکای کارگران شرکت واحد جهت حضور در کنگره فدراسیون مذکور، با موافقت هیئت مدیره سندیکا، آقای "منصور اسالو" رئیس هیئت مدیره به شهر لندن پایتخت کشور انگلستان محل برگزاری کنگره مسافرت نموده است.

همچنین قرار است ایشان طبق برنامه ریزی اتحادیه بین المللی کارگران ITUC در اجلاس سالانه سازمان بین المللی کار (ILO) و دیگر جلسات اتحادیه کارگری کشورهای اروپایی حضور یافته و درباره مشکلات عمومی کارگران ایران از جمله مشکلات کارگران شرکت واحد سخنرانی نماید.

فدراسیون ملی سندیکا**های حمل و نقل ث. ژ. ت**

پیام پشتیبانی از آزادی های سندیکائی در ایران

یک بار دیگر نقض آزادی های سندیکائی و تلاش های حکومت برای سرکوب

جنبش سندیکائی مستقل عنصر نگران کننده ای در چشم انداز حقوق بنیادی در ایران شده است.

فدراسیون حمل و نقل ث. ژ. ت. از اقداماتی که به ضد فعالان سندیکائی در ایران صورت گرفته آگاه شده است. این فدراسیون رویکرد حکومت را که به دنبال خفه کردن فعالیت های مستقل سندیکائی با کاربرد قهر دولتی است و ساختار سندیکائی ملی موسوم به «خانه کارگر» را غصب کرده، قاطعانه محکوم می کند.

فدراسیون حمل و نقل ث. ژ. ت. همبستگی کامل خود را با زنان و مردانی که، به رغم سرکوب، در گیر نبرد برای آزادی های سندیکائی شده اند ابراز می دارد.

در این چارچوب ما با همبستگی خاصی به همکاران حمل و نقل شهری تهران و به ویژه به منصور اسانلو، ابراهیم مددی، سید داود رضوی، یعقوب سلیمی، منصور حیات غیبی، عباس نژند کودکی و نیز به صدیق کریمی، شیث امانی و محمود صالحی می اندیشیم.

مبارزه آنان شایسته تحسین و احترام برای آنان، خانواده ها و دوستانشان است که از آنان پشتیبانی می کنند.

فدراسیون حمل و نقل ث. ژ. ت. مانند آنان و با آنان خواهان جهانی شدن برپایه عدالت اجتماعی و مبتنی بر همبستگی و اهمیت عظیم حق کارگران در تشکیل و کنترل سندیکاهای خود و دفاع از منافع خود کارگران است.

تأثیر جهانی شدن بر اشتغال، بازار های کار و مزدها علت اصلی افزایش نابرابری ها است.

امروز نکته بر سر حمایت از دنیای کار، تضمین حق بیان و آزادی رفتار او است. امروز بیش از هر زمان باید مچ کشور هائی را که با لافزنی در مورد احترام به دموکراسی مقوله نامه های سازمان جهانی کار را روی کاغذ تصویب و در عمل ریشخند می کنند بر سر کلمات گرفت. امروز بیش از هر زمان باید مراقب رعایت معیارهای بنیادی ای بود که اکنون، دست کم به طور رسمی، از سوی همه کشورها پذیرفته شده اند و باید پاسخگوی آن باشند. البته اینها کافی نیست؛ مبارزه اجتماعی پایان ندارد؛ این وظیفه سازمان های بین المللی مانند کنفدراسیون سندیکائی بین المللی و فدراسیون بین المللی کارگران (CSI) است که همبستگی (ITF) حمل و نقل ها را سازمان دهند تا جهانی شدن با توسعه همه کشورهای سیاره ما همراه باشد.

این هدف، که باید با عمل همبستگی بین المللی تقویت شود، هدفی است که فدراسیون ما با کل ث. ژ. ت. برای خود تعیین می کند.

پاریس ۷ ژوئن ۲۰۰۷ پل فوریه - دبیر کل

ترجمه و تکثیر از: اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

info@workers-iran.org

www.workers-iran.org

<http://www.etehadbinalmelal>

[i.com/IND](http://www.com/IND)

برگزاری تجمع در مقابل زندان**سندج در صورت عدم انتقال****"محمود صالحی" به بیمارستان**

بنا به گفته فعالین کارگری که در سایتهای اینترنتی منتشر شده است، فعالین کارگری تصمیم گرفته اند که در صورت عدم انتقال "محمود صالحی" به بیمارستان، در مقابل زندان مرکزی سندج تجمع نمایند.

"محمود صالحی" به صورت روزانه با همسرش "نجیبه صالح زاده" در تماس بوده است، اما روز شنبه تماسی برقرار نشده و این مسئله باعث نگرانی خانواده محمود صالحی شده است.

بهداری زندان مرکزی سندج روز پنجشنبه ۲۴ خرداد ماه اعلام کرده بود که "محمود صالحی" باید فوار به مراکز درمانی منتقل شود، اما رئیس زندان با بهانه اینکه چنین اقدامی به دستور قاضی نیاز دارد از انتقال "محمود صالحی" به بیمارستان جلوگیری کرده بود.

محمود صالحی در حالی همچنان از بیماری کلیه رنج می برد که مسئولین زندان حتی داروهای مسکن وی را در اختیارش قرار نمی دهند.

منافع مشترک صنفی

بر گرفته از سایت "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری در ایران حرکات و مبارزات پی در پی اما نه پیوسته با هم کارگران ایران طی یکی دو سال گذشته به بالاترین سطح خود در این مرحله رسیده است. در هر مرحله ای که کارگران فاقد

تشکل های مستقل صنفی در سطوح کارگاهی، چغه ای، رشته ای، مطلقه ای و سراسری هستند می توان انتظار داشت سطح حرکات و مبارزات بالاتر و عالی تر از حد موجود باشد. در این مرحله کارگران اشکال مبارزات خود را به طور عمده از تجمع در کارخانه و طومارنویسی به اعتصاب، راهپیمایی، تجمع در مراکز تصمیم گیری و تصمیم سازی، اقدام به تحصن و انسداد راهها و جاه ها و در بعضی جاها درگیری بانبرو های پلیس و حمله کننده به کارگران ارتقا داده اند و صد البته که از این مبارزات پراکنده که از سطح یک کارخانه و کارگاه فراتر نمی رود (حتی در کارخانه ی هم رشته و هم جوار خود هم تاثیر پایداری ندارد) نمی توان نتیجه ای بیشتر از مثلا پرداخت تمام یا بخشی از حقوق و دستمزد عقب افتاده ویا به تاخیر افتادن چند ماهه ی پروسه ی تعطیلی و انحلال کارخانه را انتظار داشت. کارگران صنایع خودروسازی و زیر مجموعه های آنها و ... که هنوز شتر زیان دهی کارخانه، تعدیل نیرو، تعطیلی و انحلال و در نتیجه خطر تاخیر و تعویق در پرداخت حقوق و دستمزد و بیکاری جلوی در خانه و کارخانه ی آنها نخوابیده است به دلیل منافع ویژه، نبود آگاهی، دید طبقاتی و تشکل های سراسری کارگری- که زنگ خطر را برای آنها به صدا در آورد- خطری احساس نمی کنند و در نتیجه با در نظر گرفتن جو پلیسی حاکم بر این کارخانجات ضرورت یا الزامی در حمایت و پشتیبانی از همکاران بیکار شده ی خود نمی بینند. کارگران پیشرو بخش اول (شته های نساجی و پوشاک و لوازم خانگی و ...) و همینطور کارگران آگاه سایر بخش ها به طور عینی به این نتیجه رسیده اند که بدون برخورداری از تشکل مستقل کارگری و حمایت همکاران خود در سایر بخش های

صنعت نه تنها کاری از پیش نخواهند برد که عقب تر رانده شده و حتی مواضع فعلی خود را نیز از دست خواهند داد. آنها همکاران خود را در کارخانجات و دیگر بخش های صنعت دیده اند که بالاخره با تعطیل و انحلال کارخانجات بیکار شده اند و ... درک ضرورت وجود تشکل های مستقل طبقه ی کارگر (در سطح حرفه و کارگاه، صنعت و سراسری) توسط پیشروان فعالان و رهبری عملی کارگری را به تحرکی بیشتر در راستای سلزمان یابی و ایجاد تشکل های مستقل کارگری واداشته است. در لایه های مختلف فعالین و رهبران عملی کم کم این ایده ی گریزناپذیر جامی افتد که:

1- ایجاد و تکوین تشکل های کارگری همکاری و تعامل هر چه بیشتر پیشروان و فعالان کارگری را فارغ از گرایشات فکری و ایدئولوژیک آنها طب می کند
2- آن چیزی که کارگران را هر چه وسیع تر در تشکل های مستقل کارگری (سندیکاها، اتحادیه ها و ...) گردمی آورد منافع مشترک صنفی آنهاست. (منظور از منافع صنفی الزاماً منافع اقتصادی نیست بلکه آن منافع خواسته های سیاسی ای را هم که ویژه ی این گروه های اجتماعی است شامل می شود).
کارگران فارغ از اعتقادات و گرایشات سیاسی و مذهبی شان همواره منافع و خواسته های مشترک و فراگیری دارند که ضروری است برای احقاق این مطالبات در تشکل های ویژه ی خود متشکل شوند.
تجربه و پراتیک این نکته را به اثبات رسانده که درک این ضرورت و اعتقاد- یا تظاهر به آن- به همکاری و تعامل گروه ها و گرایشات مختلف با یکدیگر در راستای ایجاد تشکل های مستقل کارگری یک چیز است ولی عملکرد و دادن پاسخ صحیح به این ادعا و ضرورت چیز دیگری است. امروز متأسفانه تعداد آن دسته از فعالان کارگری کم نیست که به رغم سر دادن شعار همکاری و اتحاد

عمل با سایر گرایش‌ها، نفی و تقبیح سکتاریسم و ادعای درک ضرورت عاجل ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری، سمت و سو و شیوه‌ی حرکت‌شان به گونه‌ای است که جمله‌ی معروف «کارگران جهان به گرد ما متحد شوید» را به ذهن متبادر می‌کند (البته بخشی از این گونه رفتارها ناشی از نبود تجربه و آموزش کار گروهی و رعایت آداب و قوانین کار جمعی و دموکراتیک است).

تا وقتی که اکثر رهبران عملی و فعالان کارگری به درک واقعی از حساسیت‌ها، نیازها و ضروریات جامعه‌ی کارگری نایل نیامده باشند و از ذهنیت خود حرکت نموده و فقط ایده آل‌ها و کمال مطلوب خود را مدنظر قرار بدهند و همچنین، تا زمانی که به آداب و مقررات کار گروهی و دموکراتیک بودن نگذاشته ایم - یعنی ضمن احترام گذاشتن به عقاید و رعایت حساسیت‌های دیگر شرکای یک کار اجتماعی، عقاید و نظرات گروه‌های اقلیت را در عمل لحاظ کنیم، نه اینکه بدون در نظر گرفتن شرایط زمان و مکان و ظرفیت‌های واقعی، به هر قیمت جهت‌افغان و اثبات نظر خودمان بحث و استدلال را تا جایی ادامه دهیم که یا طرف مقابل تسلیم گردد [بحث تا اثبات دوستی و عمل به نظرات ما] یا همکاری و همگرایی در عمل غیرممکن و تعطیل شود - نباید انتظار داشته باشیم این تلاش‌ها که اکثراً صادقانه هم هستند راه به ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری ببرند.

در مورد چگونگی ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری (عم از تشکل‌های پایه‌ای کارخانجات و واحدها، حرفه‌ای رشته‌ای منطقه‌ای و تشکل سراسری) در بین فعالین، نظرات مختلفی وجود دارد.

برخی بر این باورند که ابتدا باید تشکل‌های پایه در واحدهای مختلف برپا شوند و از به هم پیوستن این تشکل‌های پایه تشکل‌های

رشته‌ای، منطقه‌ای، و سپس سراسری به وجود آیند (سندیکا- فدراسیون و کنفدراسیون). به نظر می‌رسد در شرایط امروز این تفکر و درک مکانیکی از تشکل‌های کارگری باشد. عده‌ای نیز به ایجاد تشکل سراسری و از بالا اعتقاد دارند. بر اساس نظر این گروه از به هم پیوستن فعالین و رهبران عملی چند کارخانه مثلاً در تهران و یا از چند شهر دیگر و تهران و بدون الزام به اینکه این افراد از واحدهای خود نمایندگی داشته باشند می‌توان یک تشکل سراسری (البته بیشتر منظور تشکل فراگیر است و نه اینکه به لحاظ تعداد و واحدهای زیر پوشش سراسری باشد) به وجود آورد و در پرتو تبلیغات - به زعم این دوستان قدرت - این تشکل سراسری و صدور اطلاعیه‌ها و دخالت‌گری در مسایل مختلف، فعالین کارگری و کارگران واحدهای سراسر ایران جذب قدرت این تشکل فراگیر شده و عملاً یک تشکل سراسری (البته به رهبری فعالان و نخبگان مرکزی) به وجود خواهد آمد. این تفکری اراده‌گرایانه است که عده‌ای از فعالان کارگری (عمدتاً عناصر و افراد وابسته به جریان‌های خاص سیاسی و عقیدتی) را به جای رهبران واقعی و عملی و قوه‌های آگاه و سازماندهی‌شده‌ی کارگری می‌نشانند.

آنچه که محتمل، منطقی و عملی‌تر به نظر می‌رسد این است که از به هم پیوستن تعدادی تشکل مستقل کارگری (هرچند محدود و با اعضای نه چندان زیاد در ابتدا اما به هر حال واقعی و استخوان‌دار) می‌تواند یک تشکل فراکارخانه‌ای در سطح یک شهر یا یک منطقه به وجود آید و از رشد این تشکل و ارتباط‌گیری آن با تشکل‌ها و فعالین کارگری دیگر (و شهرستان‌ها) به طور متقابل این تشکل و تشکل‌های دیگر و همچنین تشکل‌های در

حال شکل‌گیری همدیگر را تقویت و حمایت نموده و نهایتاً تشکل‌های منطقه‌ای و سراسری (که نباید الزامه‌ی تشکل‌های یک منطقه و یا سراسر کشور را پوشش بدهند) به وجود خواهد آمد. اینکه تشکل‌های زیرمجموعه از چه نوع باشد (سندیکا- اتحادیه- انجمن صنفی و یا ...) کاملاً بستگی به اوضاع و شرایط خاص هر منطقه دارد. آنچه که اهمیت دارد تشکیل آزادانه‌ی این تشکل‌ها و استقلال آنها از دولت، کارفرما و احزاب سیاسی است.

<<یک فعال کارگری>>

جانباختن سالانه ۲۲ هزار کودک کارگر در سراسر جهان بر اثر حادثه محل کار

سازمان خواروبار و کشاورزی سازمان ملل (فائو) روز سه‌شنبه ۲۲ خرداد ماه بمناسبت روز جهانی علیه کار کودکان بیانیه‌ای صادر کرد که در بخشی از آن آمده است: سالانه ۲۲ هزار کودک کارگر در سراسر جهان بر اثر حادثه محل کار جانانشان را از دست می‌دهند.

در بخشی از گزارشی فائو آمده است: کودکان کارگر ناچار به کار با ابزار می‌شوند که برای بزرگسالان ساخته شده است و تماس با سم‌های خطرناک، ساعات کار طولانی و انجام کارهای سنگین عوامل اصلی افزایش شمار کودکان قربانی حادثه محل کار هستند.

گزارش فائو حاکیست که روزانه ۱۳۲ میلیون کودک بین ۵ تا ۱۴ ساله ناچار به کار در مزارع و کارهای می‌شوند که برای سلامت آنان خطرناک است.

فائو ضمن اشاره به اینکه ۲۱۸ میلیون کودک در سراسر جهان ناچار به کار هستند گزارش داده است که این کودکان از مدرسه، بهداشت و تفریح محروم هستند.